

Vredige rust in paradijselijke droomdomeinen

MC 26-1-2007

RECENSIE

We leven in een wereld waarin steeds meer mensen er op uittrekken, op zoek naar nieuwe ontdekkingen en ervaringen. Mensen lijken rusteloos, weten niet goed raad met hun wensen en verlangens of zijn ontevreden over hun eigen leefomgeving. Ze willen wegdromen in lusthoven en paradijzen, woestijnen doorkruisen en wildernissen ontdekken, bergen beklimmen en in vervoering raken. In elk mens schuilt een escapist. Wie wil niet af en toe wegvlugten uit de teleurstellende werkelijkheid of de sleur van alledag? Dat is wat escapisten doen: tijdelijk de moeilijkheden en muizenissen ontvluchten in kunst, cultuur, sport of avontuurlijke expedities, op zoek naar de ultieme spanning of ontspanning.

In de galerie van Hein Elferink worden escapisten op hun wenken bediend door Sandra Kruisbrink. Met haar tekeningen bevredigt zij de behoefte van

iedereen die op zoek is naar mogelijkheden om te ontsnappen uit de wereld die we kennen en die ons wellicht tegenstaat. Kruisbrink scheidt paradijselijke

droomdomeinen waarin vredige rust heerst. In haar gedroomde landschappen is alles vederlicht en van een ongekeerde en betoverende schoonheid. We zien vanuit vogelvluchtperspectief bootjes in zeegroen water, idyllische eilandjes, meanderende waterstroompjes, kronkelende paadjes, merkwaardige kasachtige bouwsels, parasolachtige vormen en tentconstructies, boerenschuren, grillige boomwortels en opvallende gepolijste verhogingen in het landschap. Al die landschapselementen baden in weldadig aandoende lichtsensaties.

Zelfs na eeuwen landschapsschilderkunst concipiëren hedendaagse kunstenaars nog

steeds nieuwe, imaginaire landschappen waarin fictie en feiten op enerverende, wonderbaarlijke, hilarische of onvoorstelbare wijze gemixt zijn. Sandra Kruisbrink doet dat ook. Zij creëert denkbeeldige droomdomeinen die er te mooi uitzien om waar te kunnen zijn. Wie zich ontvankelijk opstelt en laat meeslepen door de verbeelding kan zich even in een betere wereld wanen of in vervoering raken en ontdekken dat natuur en landschap kunnen leiden tot sprookjesachtige betovering en zinderende schoonheidsbeleving.

Kruisbrink confronteert ons met landschappen vol merkwaardige fricties en beelden

waarin ongerijmde improvisaties zijn gefiltreerd. Haar verbeelding van het landschap is niet te herleiden tot een natuurlijke oorsprong of concrete gegevens, maar geeft antwoord op de vraag in welke mate het kunstwerk overeenstemt met de persoonlijkheid, de bezieling en de ideeënwereld van de maker. In haar tekeningen fungeert het landschap niet in de eerste plaats als reflectie van een specifieke waarneming maar als een thermometer die de 'condition humaine' reflecteert en een actuele stand van zaken weergeeft. Het landschap is verlengstuk geworden van de kunstenaar die het geschapen, gevormd, gemodelleerd of gemanipuleerd heeft.

Alles is mogelijk; niets is uitgesloten. In de landschappen van Kruisbrink is geen sprake meer van landschappen in strikte zin. De termen 'landschappelijkheid' of 'landschappelijke ervaring' benaderen de intenties beter dan de aanduiding 'landschap'. Beide termen geven namelijk impliciet aan wat Kruisbrink drijft. Het landschap is het domein geworden van een kunstenaar die vanuit haar intuïtie het ongeziene, ongekeerde land verbeeldt.

Tentoonstelling: Sandra Kruisbrink, recente tekeningen, t/m 10 februari in Galerie Hein Elferink, Staphorst. Informatie: www.heinelferink.nl of tel. 0522 - 242414.

Paul van de Lucht